

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
 EXTRANGER, semestre. 4'50 »
 Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Bletjós, 31. - GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

¿Perqué no escriviu en castellá?

Veusaquí una pregunta que he sentit fer moltes vegades. «¿Perqué no escriviu en castellá? Com voléu que les altres regions espanyoles secundin el moviment autonomista de Catalunya, si no us poden entendre? Els mals de Catalunya son els mals de tota Espanya. Despullevos donchs d'aquest exclusivisme egoista, deixeuvos d'escriure en catalá als vostres diaris, adopteu el llenguatge oficial y aixís, quan els periodichs madrilenys escampin maliciosament falses noves pera fer odioses les aspiracions de Catalunya, podreu contestarlos complidament, el poble espanyol podrá jutjar de uns y altres, y es ben segur que 's posará al costat de la rahó y la justicia».

Aquest es el rahanament dels esperits simplistes, dels que acostumen á tenir previament resoltes totes les qüestions socials ab formules senzillas, com aquell metje que cada dia abans d'anarsen al llit feya les receptes per l'endemá. Son aquells que creuen que les evolucions socials poden arreglar-se sempre mitjançant mútues transaccions. Jo coneixía un diputat á Corts que portat per aquest esperit acomodatiu proposava que 'ls diaris catalanistes tinguessin una plana catalana y una de traducció castellana. Aixís tothom quedaria content y 'l poble espanyol podría enterarse.

Hi ha persones que somien sempre, malgrat trovar-se envoltats en la realitat de les coses. Per aquestes persones, passen els fets reals y positius com una imatge cinematográfica sens deixar rastre de son pas. Res els ensenya l'experiencia, perquè per elles els fets, les realitats, les experiencies no son necessaries per inventar ses fórmules preconcebudes.

Pero si aquestes persones se volguessen pendrer la pena d'examinar els fets, prompte 's convencerien de que si el nacionalisme catalá ha avensat en son camí ha sigut precisament quan ha parlat en sa propia llengua y ab aquella claretat, ab aquella concisió, ab aquella energia que son la seva característica.

Al sortir de Catalunya, no 's trova en cap establiment publich ni un periódich nostre, ad huc els que están escrits en llengua castellana. Llevat dels catalans que s' hi suscriuen directament, de les redaccions dels diaris y d'alguns

centres oficials, fora de Catalunya no 's lleixen altres publicacions que les madrilenyes y les de la regió respectiva y ja sabem quina significació ha donat sempre aquesta premsa á les nostres campanyes. ¿Com es possible donchs que les demás regions espanyoles ens entenguin si comensen per no enterarse, qualsevolga que siga el llenguatge en que s' escrigui?

En Pi y Margall que durant molts anys de la passada centuria fou quasi l'únic representant de les idees autonomistes dintre l'especial punt de vista de la doctrina federal, volgué portarles fins al cor mateix de la política espanyola y se 'n aná á Madrid creyent que desde allí 'l sentirien tots els pobles d'Espanya. En castellá va predicarles, á fomentarles en castellá va dedicar totes les seves energies y no obstant una trista experiencia ens va demostrar que la seva veu fou completament perduda. En Pi y Margall desde Catalunya hauria pogut fer una revolució á tota Espanya. L'atmosfera de Madrid está corrompuda y si no va lograr corrompre'l á ell perquè hi ha coses que son impossibles, va conseguir quant menys asfixiar els seus ideais devant del poble espanyol que 'ls mirava si no ab hostilitat, ab desdenyosa indiferencia.

Quasi tots els esforços que abans del gran moviment nacionalista catalá, s'havien esmerstat en pro de l'autonomia, havien sortit á llum pública revestits ab les gales de la retórica castellana. En castellá escrigué en Mañé y Flaquer els seus articles, contestació al discurs que en Nuñez de Arce havia fet al Ateneu de Madrid, célebre polémica prou coneguda perquè tingué de detallarla. En castellá s'havien fet els Missatjes y les exposicions als poders públichs sempre que Catalunya tractava de concretar aspiracions ó formular llistes d'agravis rebuts. En castellá 's publicaven á Catalunya quasi tots els diaris de significació política prou important pera influir en els destins de la patria. ¿Y quin resultat ens va portar tota aquesta feyna?

Absolutament res. Les cadencioses armonies de la llengua cervantina ab que Catalunya feya sentir sa veu, relliscaven suaus y tendres sobre l'aparell auditiu dels nostres polítichs, que 'ns tractaven de egoistes si volíem cridar massa alt, ó tot lo mes ens reconeixien la qualitat de *honrados y laboriosos*, quan ho feyem en forma

reglamentaria. Mes quan han sentit á cau d'orella les arestes cantelludes de la llengua catalana, quan Catalunya al recobrar la conciencia de la propia personalitat, ha exteriorisat l'essencia de son esperit, el sentiment colectiu de nova vida, y ho ha fet valentse de son instrument natural, la llengua catalana, aleshores ha sigut quant els sorts de conveniencia han arribat á comprendre tota la forsa del pensament catalá y tota la energia de la voluntat que vol convertirlo en realitat tangible. Tota l'influencia del moviment nacionalista catalá en la política espanyola, va estretament unida á la difusió de la premsa catalanista, de la literatura catalana, verda der neix de la colossal evolució que va formalisarse á fins del sigle passat.

Ha sigut precís parlar clá y catalá pera ferse sentir. Pero abans que tot ha sigut precís comensar pera fer la feyna de casa. La reconstitució de la personalitat catalana ha sigut l'obra gegantina d'aquets últims anys, y aquesta no 's fa mes que parlant en catalá. La tasca no está acabada encare; se 'n falta bon xich. Pero aquesta obra de ressurgiment, aquest esforç de propia reconstitució feta á casa, es lo que comensen á admirar les demás regions espanyoles. La campanya pe'l fet, la predicació per l'exemple es lo que ha portat l'empenta poderosa sobre 'ls pobles dormilegues y avuy comensen á espurnejar per tot Espanya manifestes aspiracions de revindicació nacionalista.

Aquesta ha sigut l'obra de la llengua catalana. Negarli are la beligerancia en la rápida evolució actual envers la resurrecció d'Espanya, fora una ingratitut monstruosa y un erro fatal quines conseqüencies no tardarien á deixarse sentir.

E. XALABARDER.

Tres lloros muts

La Tribuna, diari de Barcelona que fins fa poch ha sigut canalejista (sembla mentida que encara hi hagi qui tingui la.... desaprensió de dirse canalejista) publicava un article anunciant una campanya contra 'l caciquisme de Granollers, article briós, plé d'accents nobles com tota la valenta campanya que ara porta a terme a aquell diari en pro de Catalunya.

Tota la premsa de Barcelona que no està venuda al Govern, ne parla dels atropells y de la barra descomunal dels nostres cacichs, pero per lo que's revela en aquell article, sembla que la patriòtica campanya de *La Tribuna* referent al Districte de Granollers serà de tanta forsa com la que ab tan acert ve realisant desde fa temps *La Veu de Catalunya*.

Senyala *La Tribuna*, els homes que s'han emprés la trista tasca en aquest Districte d'apoyar la immoralitat administrativa en tots els Ajuntaments que poden y de sembrar discordies y fomentar insanes passions. En Comas y Masferrer, Senador, en Travé Diputat a Corts y en Barangé, Diputat Provincial. ¡Insignes defensors del pudrimaner del Districte! ¿Qui son aquets senyors se pregunta el diari barceloni? ¿Quins merits han contret? Ni en Comas al Senat, ni en Travé al Congrès ni en Barangé a la Diputació, han dit may una sola paraula, may han sapigut confegir dos mots. No podien passar mes triats, perquè realment es difícil trobar tres homes mes inutils, que menos serveixen per el carrech que respectivament desempenyen, porque ni de paraula, ni per escrit, ni dintre les comissions, han demostrat may interessarse per un assumpto beneficiós, entendrel y trevallar per durlo a la práctica.

Però en cambi serveixen pera rastrejar per el Govern Civil, intentant fer passar garces per perdius al Sr. Manzano y entenentse ab determinats subordinats del Governador pera fer la trabeta a les persones de be y fer surar als qui en els seus respectius pobles son odiats.

El senyor Manzano, ja comensa a estar escamat d'aquets subjectes, pero convé que fassi un acte d'energía, treyentsels del devant.

Ben servit está'l Districte de Granollers ab aquets tres senyors; tres lloros muts que ni una sola vegada han fet lluir el Districte que dos d'ells representen, pero que sempre constantment, l'estan cruxificant.

Deixentlo d'una vegada 'l Districte, que si no ell us deixarà a vosaltres y a no tardar. Y tant com més tardeu, mes sorollosa serà la vostra caiguda.

La Viticultura y la Crísis Vinícola

La viticultura europea pateix y brega en mitj de dificultats que semblen invencibles. Els viticultors de cada país se reuneixen en sindicats y congressos ahont aboguen per la protecció, nomenant juntes, comissions, delegacions ó comités pera demanar aussilis als Governos. Com es molt natural atendre als interessos importantíssims que representa el ram Viti-vinícol, cada un d'aquets Governos procura donar á sos productes nacionals la major protecció possible, siga ab noves tarifes de aduanes, ab lleys prohibint els frauds ó ab privilegis concedits á favor dels vinicultors.

Però apesar d'aquestos esforços realisats en tots els països per son Govern respectiu, la crísis aguda y irritant se perllonga, la viticultura y son comers corresponent gimeixen baix un pes irresistible sens esperansa de llibertació ó salvació.

Encara que'ls Poders públics siguen molt sensibles á la ruina eminent d'una classe molt respectable de contribuents, es vist ja que la

protecció governamental es insuficient pera cambiar l'estat actual de la crísis. Les tarifes aduaneres y les lleys protectores son remeys palatius impotents pera restablir l'equilibri entre la producció y la consumació. Es donchs un error esperar d'aquesta part, la resolució del problema vitícola.

Persones molt respectables y dignes de la consideració general, están gestionant desde fa temps, pera obtindre facilitats en la destilació dels excedents dels vins á les bodegues. Admetent que les necessitats dels pressupostos permetessen concedir algun privilegi ó facultat als viticultors, es cert que aquest recurs permeteria momentáneament desembrassarse del excés de caldo y vuydar les cubes necessaries pera l'allotjament de les futures cullites. Però, el remey estaria com ja hem dit, momentani, donchs que la sur-producció del alcohol produiría sa natural depreciació. Además, com son molt numeroses les substancies alcoholisables, la crísis s'extendria alas hores á tots aquestos productes. No veig donchs probabilitat d'èxit y, encare que la viticultura fos privilegiada, tampoch no serviria aixó á la resolució de la crísis, sinó que la situació quedaria allavors intolerable.

Convé donchs meditar y buscar judiciosament els medis als quals se puga acudir pera sortir de tan alarmant situació.

La sortida dels vins pera 'ls mercats estranjers es un factor important, quant es facil la colocació á preus remuneradors, però dupto que's puguen obtenir resultats apreciables perquè en la actualitat es difícil alcançar preus satisfactoris, á conseqüencia de la corrent irresistible que arrastra totes les produccions cap al barato. No debém ilusionarnos, hi ha que lluytar constantment ab la competencia de tots els països productors y els mercats estranjers quedarán á la gracia de la producció econòmica.

Fora d'alguns vinyats privilegiats quina reputació es merescuda y coneguda; la tendencia que existeix actualment, en criar vins de marca, seria un error, perquè al igual del alcohol, la surproducció produiría sa depreciació. Además se deu tenir en compte: Primer: que la gent rica consumidora, es relativament poch numerosa y per consegüent gasta poch. Segón: que la venda dels vins de luxo exigeix una propaganda molt costosa aixís com cuydados especials quins gastos poden ser suportats únicament per els vins classificats y de preus de venda sumament elevats.

Els obrers, la classe treballadora en general, aquí está la sortida y el consum de la gran cullita universal; però, pera buidar les bodegues, aquesta llegió de treballadors, que pot consumir el noranta cinch per cent de la producció, exigeix que se li ofereixin vins sans y barato, no vol vins sofisticats que desarrenglen els organs digestius y priven les forses. La venda del ví natural de la vinya á preu barato es l'únic medi de reprimir y de prohibir el frau. Además, al meu semblar, es també l'únic medi que pot restablir l'equilibri entre la producció y la consumació.

Sento ja la veu de tots els viticultors objectant que es impossible vendre el ví barato, donchs que'ls cuydados que exigeix el cultiu actual de la vinya son molt costosos y superen á sa producció. Però, serà pitjor la situació econòmica, si no's ven ó's pert una part ú la totalitat de la mateixa.

Llegi rescentment un párraf d'un eminent viticultor M. Lignon. que deia: "La veritat econòmica d'un temps pot ser l'error d'un altre temps.

Que en la crísis actual no's te suficient compte del cambi experimentat per els factors econòmichs desde trenta anys". Lo que's pot interpretar del modo següent: "que la vinya empeltada, sulfatada y ensofrada que enriqueix a son propietari fa ja vinticinch ó trenta anys; la mateixa vinya arruinará avuy á son duenyó per els gastos que requereix "pera poguer viurer".

Fa pena confessarho y no ignoro quants disgustos me valdrá la meua indiscreció per la qual accepto en absolut tota la responsabilitat, donchs crech sincerament que tot el vinyat actual quedarà totalment abandonat á causa dels gastos insostenibles que exigeix y que's reemplaçarà prompte per els híbrids productors directes, resistents, de bona fructificació y producció.

Quants coneguim ó hagin visitat plantacions d'híbrids, empendrán seguidament la reconstitució de sos vinyats. Es el cultiu econòmic que permet disminuir el preu de la producció del ví. Es el factor mes immediat y segur pera solucionar la crísis y el problema vitícola.

Eugeni GERMAIN.

Cardedeu, Agost 1906.

Crónica Comarcal

Caldas

Preus de l'últim mercat: Gallines de 11 á 14 pesetes parell; pollastres de 5 á 6 pesetes parell; patates de 4 á 4'50 Ptes. quinta; monjetes paretanes á 31 Ptes. cuartera; monjetes ganxet á 37 Ptes cuartera; ous á 1'65 Ptes. dotzena; conills á 2 Ptes un.

==

S'están fen gestions pera contractar una de les millors companyias d'ópera de la capital á fi de donar dugues funcions en el Cassino en la vinenta festa del Aplech. Les demás societats se preparen també al mateix objecte. Resultará una bona festa major de qual programa donarém compte aviat.

==

L'Ajuntament obsequiará ab una gira campestre á la colonia escolar que estiuja en aquesta Vila.

==

Si no hi ha res de nou el dia 23 del mes vinent, se celebrarà l'acte de posar una lápida al Prat de Dalt en recort d'haverhi escrit allí en Balmes, la seva celebrada obra *El Criterio*.

Se farà ab molta solemnitat.

N'anirém donant detalls.

Llerona

Els subscriptors en aquest poble de EL VALLES, han d'estar molt agraits al carter perquè 'ls hi estalvia la feina de llegirlo, donchs no 'l reben casi may.

Fem aquesta advertencia y mes enllá ne farén una altra si convé.

==

Se comensa á parlar de la festa major.

Aquest any sembla que també hi haurá partits y partidets, en detriment de la butxaca de tots y de lo que convindria pera passar be y alegrement les festes

¿No's podria prescindir de petiteses y de passions tontes?

No creyém que aquest estat de divisió se manifesti també en les funcions d'iglesia y volem creure que malgrat l'empenyo d'alguns se seguirán les costums tradicionals y se dispensarán els deguts respectes á l'othom qui se 'ls mereixi.

La Garriga

En el Circol de Recreu continua donantshi la serie de funcions teatrals corresponents a la present temporada d' istiu. N' està encarregada la companyia de alta comedia que dirigeixen els primers actors don Joan Torelló y don Ramon Caralt y en la que hi pren part d' una manera admirable la primera actriu donya Dolors Puchol.

Pera demà diumenge hi han anunciades les obres *Una Senyora sola*, *Bodas de Plata* y *Un sogre de Democles*.

Com que aquesta companyia ja es coneguda d' al altres anys no cal dir que 'l Circol de Recreu en hores de funció se veu molt concorregut.

Mollet.

D' una manera complerta y lluhidíssima ha celebrat aquet poble la festa major d' enguany, realisantse tots el actes anunciats en el programa á gust de tothom.

La concurrència de forasters que atragué la passa da festa major, fou tant extraordinaria que ningú recorda haverla vista igual

Lo mes notable y que mes be diu en favor de Mollet, es el que no 's tingués de registrar el mes petit incident ni quedés cap classe de ressabi á conseqüencia de mal enteses competencies, com en freqüencia hem vist aquí y altres poblacions en èpoques no molt llunyanes.

La nombrosa concurrència passá els dos dies de festa major en complert moviment, donchs que á cada moment se realisaba algun ó altre espectacle. El Certamen d' aucells; l' ofici diví; la tronada; les danses; l' Orfeó; els balls de tarde; les serenades y els balls de nit ocuparen totes les hores del primer dia, divertint á totes les persones de Mollet y forasters.

El repartiment de premis als alumnes de les escoles públiques; les danses; el tir de rodella; el abastar el pollastre á dalt del pal ensabonat; els balls de tarde y nit y el castell de fochs satisfieren als respectius espectadors del segon dia.

L' Orfeó «Nova Catalonia» se portá d' una manera admirable, satisfient als oyents que entusiastes pels cants de la nostra terra, dispensaren molts aplausos als orfeonistes. Al final de la primera part del concert en Vicens Plantada, president de la Agrupació Catalana d' aquest poble, feu ofrena d' una rica corbata brodada per dues senyoretas ayments de nostres propies costums, al Director de l' Orfeó, perquè sa bandera ostenti, per allí hont vagi, una penyora de gratitud que Mollet expressá á dit Orfeó. L' acte de col·locar dita corbata á la bandera el públich ho celebrá en forts aplaudiments y viscas.

Acabat el concert els orfeonistes foren obsequiats ab un refrigeri, y acabat aquest ja de vetlla, l' Orfeó volgué obsequiar particularment al Centre Catalá y á son President senyor Plantada y á la esposa del nostre Alcalde, que, per no sortir de casa, no pogué assistir al concert, cantant en els dos respectius domicilis tres cançons escullides de son nombrós repertori.

Molt concorregut fou el tir de rodella, nou per moltes persones d' aquí. L' espectacle que aplegá mes públich fou el magnífich castell de fochs que 's dispará al mitj de la carretera. La desfilada d' aquest darrer número del programa, fou del tot alegre y hermosa per la duració y per comentar tothom ab satisfacció el conjunt de la festa major, no comú en poblacions de la nostra categoria.

A cada entrada de poble s' hi aixecaren archs que indicaven que Mollet volia rebre als forasteis de diferenta manera que 'ls dies regulars. Alguns carrers s' adornaren y en tots s' hi destacaba la nota dominant en les festes majors de poblacions regenerades, com les manifestacions d' afecte per la nostra terra y ses costums. Al campanar adornat ab molt gust, hi onejava la bandera de Catalunya.

Per are políticament encara viuen els regidors regeneradors, tantes vegades amenassats á plasso fixo.

Sembla que no fiant prou en que 'ls capritxos dels

cacichs se realisin en el Govern Civil, pretenen, y aixís ho pregonen á veu alta, que sigui el jutje d' instrucció l' encarregat de realisar lo que fins are no han conseguit, de suspendre als regidors de tremp que no 's doblega, mitjansant un processament en meritis d' una querella que 'l nostre Secretari senyor Alsina te presentada per injuria contra quatre regidors que intervingueren en l' expedient que s' instruí contra el dit senyor Alsina. Si aquest criteri surés, qui fora el que voldria acceptar l' encarrech d' instruir cap mena d' expedient? Ningú, perquè tota persona que ho acceptés perillaria de veurers processat en compliment d' un deber.

Ab la jurisprudencia que hi ha sobre aquest cas particular, no hi ha cuidado que per ara ens veyém privats dels regidors que elegirem pera administrarnos.

Granollers.

Dimars se varen efectuar á la iglesia parroquial els funerals per l' ánima de don Miquel Joseph y Macip, pare del nostre impresor.

L' acte se vegé molt concorregut, repartintse uns elegantíssims recordatoris tirats a la nostra impremta, contenint á la cara del davant un relleu molt escayent.

Repetím a la familia Joseph la expresió del nostre pésem.

Be 's prepara la festa del Certamen. La Comissió Organisadora ha posat en coneixement dels senyors del Jurat Literari y del Musical, l'acort de celebrar la Festa.

Formen el Jurat Literari: D. Ferrán Agulló y Vidal, Mestre en Gay Saber, President; D. Ferrán de Sagarra, D. H. Carrera y Miró, D. Manel Folch y Torres y D. Ferrán Canellas, Secretari.

Formen el Jurat Musical; D. Domingo Mas y Serracant, D. Adriá Esquerrá y Mossen Joseph Colomé Pbre.

Aquets dies se repartiran les invitacions entre 'ls qui tenen dret a tenirne.

La suscripció de protectors del Certamen, es molt afavorida per persones de totes les classes socials.

Els palcos de platea de que disposa la Comissió, seran sens dubte aquets dies, molt sollicitats,

La festa tindrà un atractiu que no solen pas tenir els Certamens d' aquesta naturalesa, y es que seran cantades, acompanyades al piano, algunes de les cançons catalanes que varen ser premiades; s' han encarregat d' aquesta tasca, distingides senyoretas que ja en altres ocasions han demostrat el seu mérit.

Tot fa creure que 's prepara una solemnitat espléndida, que donará molt relleu y molta importancia a la nostra festa major, portant a Granollers significades personalitats y bon número de families de les colonies estiuenques dels pobles veïns.

Notes de Festa Major.—La orquesta encarregada d' executar les sardanes que 's tocarán per la Festa Major es la *Principal de Perelada*.

Al Cassino el primer dia de la Festa Major s' hi representarà la sarsuela *Campanone* y en el Centre Catalich el drama *La Carcajada*.

Al tercer dia al Cassino s' hi farà *La cançión del naufrago* del mestre Morera.

—**Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D' acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipósit y venda: *Manel Tort.*—Granollers.

AVIS

Al objecte de donar á conelixer ab el temps degut á nostres llegidors les festes que celebrará aquesta vila de Granollers durant els dies 1, 2, 3, 4 y 5 de Setembre, publicarem el número vinent el divendres en comptes del dissapte.

Per aquest motiu demaném als corresponsals que 'ns envihin les correspondencies el dijous.

Contra la premsa criminalista

Sr. Director de "La Vanguardia"
Ciutat

Distingit senyor: Li remerciém que vulgui fer insertar en el diari de sa digna direcció l' adjunt escrit del que se n' envía còpia á la majoria de la premsa de Barcelona y del reste de Catalunya.

Essent ab aquest motiu sos servents.

LA REDACCIÓ DE LA TRALLA.

Lo que succehelx ab certa premsa

Senyor En Joan de la Bandera,
corresponsal de *los sucesos* en Barcelona.

Si no tinguessim á gran satisfacció haver sigut els iniciadors d' una profitosa campanya contra la premsa criminógrafa y criminóloga; si, com á tals, no haguessim estat aludits per vosté en l' article *Lo que sucede con "los sucesos"* deixariem, potser, d' atrevirnos á pregar al mateix periódich que insertá aquell, que volgués publicar una contestació nostra; y de pregar als demés diaris d' aquesta ciutat y á tota la premsa de Catalunya que donguessin cabuda á n' aquestes modestíssimes quartilles, quin esperit hourat y altament moralisador posém enfront del que de cap manera podém creure més que interessat y gens sincer, puig es sols produhit pel despit de la positiva baixa, cada setmana més gran, en la venda del periódich que vosté sent á honor representar y nosaltres á atacar ab totes nostres forces.

La seva confessió de que 'ls grans sociólechs consideren perniciosos els relats y—potser, sobretot—la explicació gráfica dels crims, destrueix per complert les estadístiques que hagi pogut fer de la criminalitat *antes y después de los sucesos*. Y, ademés, les destrueix la circumstancia de que una campanya iniciada pels que *no hablan ni escribian del todo bien*, hagi estat seguida per la majoria dels periódichs de Barcelona, de Catalunya y per alguns de fora; y no ha estat tant que fins l' han patrocinada els dos que—segons sembla—son pera vosté els únichs correctes, la actual *La Tribuna* y *La Vanguardia*.

La fidelitat, que vosté invoca tantes vegades, en la transcripció dels fets crimosos, sobre no tenir resultats mes que negatius pera la moralisació pública, quedá esborrada ab la publicació d' un gravat que representava *En Morral fabricant la bomba*. Tampoch pot existir aquella fidelitat en la presentació dels crims misteriosos que, pel sol fet de serho, deixen de poguerse fer gráfichs.

Mes fidelitat hi ha en la vista de les *corridas de toros*, y, malgrat ella, ó potser á causa de ella, son molts els que, ni catalans ni castellans—com vosté—, d' aquí y d' allí están segurs y convenuts de que aquell espectacle es immoral per quant fa creixer y revivre en els homes l' innat instint brutal.

Argumentes pera destruir ses peregrines afirmacions, podriem aduhirne tants que no serien prous les columnes d' un diari pera encloureis tots. Mes no siguent nostre desitj altre que'l de respondre—ja que s' ens ha aludit indirectament—havém de dirli que seguirem nostra campanya ab la mateixa fermesa que fins are, fins á que desaparegui la causa que la motivá.

Tenquém, donchs, nostre escrit no sense haver fet constar que, al paragraf del de vosté que 's refereix als jurats, se li respondrá oportunament desde 'l periódich *La Tralla*, puig que mereix capítols apart per quant es inspirat per quelcom que sobrepuja al interés material de vosté y de *los sucesos* que es el que li ha fet publicar *Lo que sucede con los sucesos* en *La Vanguardia* del dia 21 del que s' m.

Y fent constar que no necessitem entaular polémiques (que no seguirem desde la premsa diaria) ens plau cridar la seva atenció sobre la teoria de qu' es útil el seu setmanari perquè publica, ademés dels crims, festes, avensos de progrés, coses rares y curioses, diguentli:

Si fos cert que la presentació gráfica dels crims comogués al poble en el sentit de ferlos repulsius: ¿no ho seria també que la presentació gráfica dels avensos de progrés, de les festes, etc., els faria repulsius al mateix poble?

Ja ho saben els periodistes que *han comés la estupidesa* de seguir nostra campanya: es explicant immoralitats com se moralisa 'l poble. ¿Que fan, que no 's converteixen tots en uns *los sucesos*...?

La Redacció de LA TRALLA.

23 Agost 1906.

Impremta de Jaume Joseph.—Granollers.

"EL NORTE"

Compañia Anónima de Segurs
contra incendis

CAPITAL SOCIAL 5.000.000 de Ptes.

Agent: Ramon Raméntol.—Lletjós, 31.—GRANOLLERS

EL ÁGUILA

Magatzems de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ A MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.—BARCELONA

Imprempta "La Industria"

de

JAUME JOSEPH

Santa Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Treballs econòmichs pera 'l Comers y la Industria.

Material modern pera obres y revistes.

Especialitat en esqueles mortuories

Banch Vitalici d' Espanya

Segurs de Vida

Capital Social.	Ptes.	15 000.000
Reserva en 31 Desembre 1903.	"	17.638.509
Capitals assegurats desde la fundació de la Companyia fins á 31 Desembre 1904 .	"	447.209.151'76
Pagat als assegurats fins á igual fetxa.	"	30.758.545'62

Aquesta Societat se dedica á constituir capitals pera la formació de dots, redempció de quintes y demás combinacions análogas, rendas vitalicies, immediates ó diferides y compra d' usu fructes y nues propietats.

Domicili Social: **Ample, 64.—BARCELONA.**

Delegació á Granollers y son partit: **Carles Guimerá. — Plassa de la Corona, 5.—GRANOLLERS.**

Publicacions ESTVDIS

Edicions Populares

HISTORIA DE CATALUNYA

Recopilació y resúm de totes les publicades per eminents historiadors fins á la fetxa.

Desde'ls temps primitius fins al meeting de solidaritat catalana, celebrat á Girona el dia 11 de Febrer d'aquest any.

Obra d'estudi y propaganda.

Redacció á carrech de coneguts literats catalans.

Mapes y grabats.

Quaderns dozenals de 16 planas á 10 centims.

S' admeten suscripcions en l'Administració d'aquest pe riódich (carrer de Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

SASTRERIA DE

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.—GRANOLLERS.

Tinch la satisfacció de participar á mos clients y al públich en general haver rebut els géneros de la temporada d'fstiu.

Trajos desde 40 á 100 pessetes

PROMPTITUT, ECONOMIA Y ESMERADA CONFECCIÓ

Agencia general de Negocis

DE

MANEL TORT. — Plassa de la Corona, 6 — Granollers.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Proceures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstems hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució; Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets Reyalis; Associació y expedients de quintes; Serveys y treballs especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc ; etc.

Tractes y honoraris convencionals.

Abonats de varles classes ó tarifes.

El Problema Catalán obra escrita pel diputat provincial don Francisco Pi y Sunyer.—Preu: 30 céntims.—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari. (Lletjós, 31.—Granollers).

Disponible